

ЕЗИКОВА СИСТЕМА. ЕЗИКОВИ СРЕДСТВА.

Всяка речева проява се характеризира със **задължителност** в спазването на езиковите норми и с **относителна свобода** при подбора и съчетаването на езиковите средства. Спазването на езиковите норми определя правилността на изказа и е условие за разбиране между участниците в общуването. Свободата се проявява във възможността – в рамките на нормативните изисквания – да се извършват синонимни замени на функционално равностойни изрази. Могат да се правят синонимни замени на дума с дума, словосъчетание, изречение; на словосъчетание със словосъчетание, изречение; на изречение с изречение; на микротекст с микротекст и т.н.

Богатството от изразни възможности на българския език – предпоставка за богатство на индивидуални речеви изяви – невинаги се използва пълноценно от неговите носители.

ЕЗИКОВИ СРЕДСТВА ЗА ПОСТИГАНЕ НА ТЕКСТОВА СВЪРЗАНОСТ

Текстова свързаност постигаме с помощта на:

- **лексикални средства** – повторение на лексикални единици със или без промяна на формата им, използване на синоними, антоними и др.
- **морфологични средства** – местоименни замени, членни морфеми, видо-времеви форми на глаголите, наречия за изразяване на времеви, пространствени или логически отношения, залог, словообразователни модели, съюзи и съюзни думи и т.н.
- **синтактични средства** – синтактични синоними (перифрази), синтактичен паралелизъм, словоред и пр.
- **фонетични средства** – звукови повторения, логически ударения, интонация и др.
- **средства с неезиков характер** – стихотворни стъпки, римни схеми, пунктуационни знаци в писмените текстове, мимики и жестове в устната реч и т.н.